

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal er jo et menneske, som har et stort kendskab til de kommunale forhold, og ærlig talt, jeg synes, vi skal have et godt nytårsforsæt: at fortælle hele historien frem for den halve. Den holder alligevel ikke ret længe.

Noget andet er, at vi skal sige lige ud til befolkningen: Der er en meget klar arbejdsdeling mellem, hvad regeringen kan, og hvad kommunerne kan og bør og skal. Jeg siger det, fordi jeg godt vil bekræfte for det første, at regeringen har en klar målsætning om at få bragt ventelister til dagtilbud for børn ud af verden. Vi har meldt denne målsætning ud ofte, og jeg er sikker på, at alle kommunerne kender den.

Regeringen kan altså sætte sig nogle mål, og regeringen kan i økonomiforhandlinger med kommunerne drage omsorg for, at der er grundlag for, at kommunerne selv kan beslutte at omsætte de mål i praksis.

Det har faktisk også været den konsekvente dagsorden i vore forhandlinger med kommunerne i de senere år. Også ved den seneste aftale om økonomien i 1996 var der enighed om, at udbygningen af daginstitutionsområdet skal fortsætte i 1996, især når det gælder pasningstilbud til børn i alderen 1-5 år. Og det er kommunerne, der skal sørge for at omsætte økonomiaftaler og målsætningsaftaler med regeringen til praksis. Gennem aftalerne om kommunernes økonomi er det regeringens opfattelse og min egen klare opfattelse, at kommunerne nu har økonomisk grundlag for snarest at tilvejebringe de nødvendige pasningstilbud.

Og så er der den anden del af historien – for at få den fulde sandhed frem. De nye undersøgelser fra PMF og FOLA viser jo ikke kun, at ventelisterne er steget med 3.000 børn i alderen 1-5 år siden opgørelsen for et år siden. Lad os nu også tage den anden side af medaljen, den positive side af historien. Den positive side er jo, at siden regeringen trådte til, er der her i landet indskrevet 88.000 flere børn i dagtilbud. Ser vi på situationen i 1992, var der 349.000 børn, der modtog dagtilbud. Ser vi på situationen i december 1995, var der 437.000 børn, der gjorde det. Og trækker vi det først tal fra det sidste, så når vi til de 88.000. Hr. Villy Søvndal, der er aldrig nogen sinde i nyere tid sket en så kraftig forbedring som den, der er sket her.

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker statsministeren for svaret.

Jeg konstaterer, at pasningsgarantien altså ikke er opfyldt, og der var ikke noget i statsministerens svar, der giver anledning til at formode, at det kommer til at ske. Jeg synes, det springende punkt i statsministerens argumentation er, at der er noget underligt ved at afgive et løfte, der jo af befolkningen bliver opfattet som et løfte, hvis man så efterfølgende siger: Men er kommunerne ikke villige til at opfylde det løfte, vi har givet som regering, så er vi i øvrigt ikke villige til at gribe ind over for dem i den situation. Det betyder, at de forældre, der har en plagsom dagligdag, fordi der ikke er nogen pladsgaranti, ikke kan hente noget i sådan et regeringsløfte, når der kun er villighed til det gode formål, men ikke villighed til at ville midlerne.

Jeg skal så bare sige, at det, der er problemet nu, jo ikke er, at vi nærmer os en pladsgaranti. Det er, at rapporten dokumenterer, at vi er på vej væk fra den, og det betyder, at hvis regeringen ikke foretager sig noget, så vil et nyt spørgsmål om en måned eller om endnu en måned vise en situation, hvor ventelisterne er vokset yderligere i forhold til i dag. Jeg synes, det er et problem at afgive et løfte, der af befolkningen bliver opfattet som et bindende politisk løfte, og så bagefter begrunde, hvorfor man ikke er villig til at opfylde det løfte. Uanset tallene, som jeg ikke skal benægte rigtigheden af, er det en kendsgerning, at vi er på vej væk fra en pladsgaranti.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det er det ikke, hr. Villy Søvndal. Må jeg gøre opmærksom på, at ventelisterne i den periode, hvor denne regering har haft ansvaret, i perioden fra januar 1993 og frem til nu, faktisk er faldet fra 35.000 dengang til godt 15.000 nu. Lad os nu lige holde styr på proportionerne. Der er sket meget, meget markante forbedringer.

Det er klart, det ikke er tilstrækkeligt, og det er klart, at ikke alle børn kan blive passet fuldt og helt i alle landets kommuner. Men Kommunernes Landsforening anfører – det må jeg også nævne – i budgetredegørelsen for 1996, at kommunerne i år vil kunne etablere yderligere ca. 20.000 pladser, og jeg har også noteret mig, at formanden for Kommunernes Landsforening har udtalt til pressen, at kommunerne fra 1997 vil afsætte mindst 1,2 mia. kr. ekstra til at fortsætte udbygningen.

Og lad os så også holde fast i, at det står helt klart, at efterspørgslen efter dagtilbud er steget. Det er der flere grunde til. Der er i hvert fald to